

indrer jeg det dog ikke, men jeg tror at kunne huffe, at denne Sum blev nævnt i den os i sin Tid forelagte Betænkning. — Jeg skal nu blot tillade mig nogle Bemærkninger angaaende den interessante Sag, som blev berørt igaar, og som paa ingen Maade ligger udenfor Spørgsmaalet om en Havn paa Vestkysten, nemlig Limfjords-spørgsmaalet. Den ærede Minister vilde ligesom skyde Spørgsmaalet fra sig, han sagde, at han ikke var forberedt paa at svare paa dette overordentlig vanskelige og indviklede Spørgsmaal og mente heller ikke, at jeg havde den tilbørlige Kundskab til at udtale mig om denne Sag. Naar den ærede Minister imidlertid sagde, at han ikke kjendte Overslagene over de Kanalarbejder, som vilde være at foretage i denne Henseende, maa jeg erklære, at jeg er lærtere end den ærede Minister, thi jeg kjender baade Beregninger og Overslag til denne Sikringskanal, som man har paatænkt at føre over Ahyborøn, og jeg tror, at saavel Planerne som Overslagene ere særdeles vel motiverede baade i den ene og i den anden Retning. Jeg skal tillade mig at bemærke, at det vil være nødvendigt for Staten at udføre dette Kanalarbejde, hvis man vil undgaa det Forstab af 340—50 Tdr. Land, som aarlig finder Sted i Limfjorden. Den ærede Minister spurgte mig, hvorledes man kunde sikre sig mod det Tab, som Overfrylninger fra Vesterhavet bevirkede hvert Aar inde i selve Limfjorden? Ja, det er ganske simpelt. Naar man faar en Strømforbinding mellem Vesterhavet og Limfjorden saaledes, at disse komme i Niveau med hinanden, har man det i sin Magt at regulere Strømmen ved Sluser, og saa kan man forhindre de voldsomme Overflopmøller, som bevirke, at Kysten hvert Aar taber mindst 2 Allen. Jeg oplyste, at der er 20 Mil Kyst ved Limfjorden paa begge Sider, fra Agger og ned til Aalborg, og i denne Opjørelse er naturligvis Derne tagne med f. Ex. Mors og Fur og andre mindre Der, og jeg oplyste, som sagt, tillige, at der tabes 2 Allen hvert Aar paa hele denne Strækning. Dette gaar ikke an, det er altfor kostbar Jord, som ligger der, til at man kan lade et saadant aarligt Landtab finde Sted, naar det er muligt at sikre sig derimod. Skal man iværksætte denne Sikring ved Graving af en fast Kanal, har man gjort det Halve af et Havneanlæg noget udenfor Ahyborøn og Agger, som vil medføre, at man kan faae hele Limfjorden til et Havnebasin, der søger sin Rige i Verden. Muligt er det tillige, at Planen om at forbinde Vesterhavet med de østlige Bænde kan ske ad denne Vej istedetfor, som man andetsteds har paatænkt, ved en Forbindelse mellem Elben og Traven. Men jeg erkjender, at det ikke er en Sag, som ligger lige for, om den end har det største Krav baade paa den høie Regjerings og det høie Things Interesse. Det, som allerførst bør komme i Betragtning, er, som

allerede fremhævet, et Havneanlæg ved Hirtshals, og selv om den ærede Minister ikke vil gaa ind paa vort Forslag, nemlig at fremstjynde dette Anlæg saaledes, at det kommer forud for Anlægget ved Frederikshavn, selv om altsaa den ærede Minister fastholder sin Opfattelse om, at Frederikshavn bør komme først og derefter Hirtshals, kan det dog formentlig ikke være meget længe, inden en Havn ved Hirtshals vil komme til Udsørelse. Vi tør jo forvente, at den ærede Minister vil benytte Mellemtiden og navnlig den kommende Sommer til at lade foretage nøjagtige Undersøgelser paa selve Stedet, saa at man kan faae Klarhed over, hvad et saadant Anlæg vilde koste.

Sviid: Jeg skal erkjende Rigtigheden af den Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem ligeoverfor (Suel), naar han syntes at mene, at Great Eastern ikke kan gaa ind til Esbjerg. Det er vistnok temmelig sikkert; men desuagtet vil dog maafee det ærede Medlem tillade mig at mene, at Esbjerg kunde have en Fremtid. I Anledning af denne Bemærkning fra det ærede Medlem skal jeg sige, at naar jeg før udtalte Sympathi med det ærede Medlems Forespørgsel om et Havneanlæg paa Sjyllands Vestkyst, maa jeg nu holde inde med denne Sympathi. Vil nemlig det ærede Medlem have en Havn, hvori en Great Eastern kan gaa ind, tror jeg, at det vilde være at gaa lovlig vidt, og at der vilde kræves saa overordentlig store Udgifter, at det ærede Medlem vilde blive nødt til at indrømme Umuligheden af at naae saa vidt, Men det var naturligvis ikke i den Anledning, at jeg bad om Ordet, men det var i Anledning af en anden Bemærkning, som det ærede Medlem kom med. Det ærede Medlem sagde, at Esbjerg Havn aldrig — saaledes tror jeg omtrent, at det ærede Medlems Udtalelser faldt — vilde kunne opnaa nogen større Exportforretning paa Grund af dens Beliggenhed. Jeg synes, at det er en drøi Dom over de Undersøgelser, vore Ingenieurer have foretaget angaaende det heldigste Sted for Anlægget af en Havn paa Sjyllands Vestkyst. Jeg vilde antage, at disse Undersøgelser have været omfattende og omhyggelige, og skulde Resultatet nu vise sig at være det, at Esbjerg Havn aldrig vil faae nogen Fremtid, maa Undersøgelserne, efter min Formening, ikke have været af den Natur, som jeg vil haabe, at de have været. Det ærede Medlem kom fremdeles tilbage til, at den meget omtalte Barre ved Indløbet til Esbjerg skulde have Tilbøielighed til at voge; det er faktisk urigtigt.

Solstein-Solsteinborg: Den ærede Ordfører kom med en Bemærkning i sine sidste Udtalelser, der lader mig befrygte, at jeg ikke har